

Kúria Gfv. 30.071/2019/9.**Felmondás érvénytelenségének megállapítása**

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság

ítélete:

Az ügy száma: Gfv.VII.30.071/2019/9.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Csesznok Judit Anna bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

A felperesek képviselője: Bihari Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bihari Krisztina
ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

Az alperesek képviselője: Imre Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd

A per tárgya: felmondás érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I-III. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla,
5.Pf.20.419/2018/8/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék,
4.P.20.808/2016/24. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Egyetemlegesen kötelezi az I., II. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül
fizessenek meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 41.400
(negyvenegyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes mint adós, a II. és III. rendű felperesek mint adóstársak és zálogkötelezettek, valamint az I. rendű alperes mint hitelező és a II. rendű alperes mint zálogjogosult 2008. május 9-én (a törlesztőrészletek tekintetében 2009. június 23-án utóbb módosított) JPY alapú, jelzálog típusú, közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést kötöttek. A kölcsön összegét 26.390.000 Ft-ban határozták meg, amelynek devizában való megállapítása a folyósítás napján érvényes, az I. rendű alperes által alkalmazott devizavételi árfolyamon történik.

[2] A szerződés V.1.) értelmében a hitelező a kölcsönszerződést azonnali hatállyal jogosult felmondani és a teljes kölcsöntartozást, valamint járulékait esedékessé tenni, az adósok pedig egyetemlegesen kötelesek a felmondással esedékessé vált teljes tartozást a felmondás közlésével egyidejűleg a hitelezőnek megfizetni, ha

a) az adósok vagy a zálogkötelezettek a jelen szerződés alapján őket terhelő valamely kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a szerződést - az adós fizetési késedelmét is ideértve - megszegik,

h) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 525. § (1) és (2) bekezdésében foglalt bármely egyéb felmondási ok bekövetkezik.

[3] A kölcsönszerződés részévé vált üzletszabályzat 7.1. pontja úgy rendelkezik, a hitelező jogosult a kölcsönszerződést az rPtk. 525. § (1) és (2) bekezdésében foglalt felmondási okok bármelyikének beállta, illetve bármely szerződéses kötelezettség megszegése esetén, így különösen többek között akkor, ha az adósok törlesztési kötelezettségüknek esedékességkor nem tesznek eleget, az adóshoz intézett egyoldalú írásbeli jognyilatkozatával azonnali hatállyal felmondani.

[4] Az I. és II. rendű alperes a 2010. szeptember 6-án kelt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozattal a kölcsönszerződést az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással, azonnali hatállyal felmondta, tekintettel arra, hogy az adósok a kölcsönszerződés I-III. részében foglalt fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, és ezzel szerződést megszegtek. Felhívták a felpereseket a felmondási nyilatkozat kézhezvételét követő 15 napon belül tartozásuk egy összegben történő kiegyenlítésére.

[5] A közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány az alperesek által a közjegyző rendelkezésére bocsátott bizonylatok alapján tanúsította a felperesek tőketartozásának, esedékes ügyleti kamat tartozásának, a kezelési költségnek és a késedelmi kamatnak 2010. augusztus 31. napjára számított, JPY-ben megállapított összegét, mindösszesen 18.202.095,97 JPY tartozást.

[6] Az I-II. rendű alperesek a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződésre vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) szerinti elszámolást megküldték a felperesek részére, amelyben foglaltak szerint az elszámolás eredményeképpen az engedményezés időpontjáig (2010. XII. 21.) tisztességtelenül felszámított összeg 250.582,14 JPY. Az elszámolás - a felperesek panaszának elutasítására tekintettel - felülvizsgáltként minősül.

[7] Az I. és II. rendű alperesek a felperesekkel szemben fennálló követelésüket a III. rendű alperesre engedményezték.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperesek módosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. és II. rendű alperesek felmondása jogszerűtlen, ezért érvénytelen, mivel az elszámolás helytelen, és a felpereseknek a felmondás időpontjában nem állt fenn lejárt tartozása.

[9] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[11] Határozata indokolásában megállapította, hogy a felek szerződése és felperesek teljesítései a DH2. tv. szerinti elszámolás szerint ítélandó meg. Vizsgálta, hogy a felmondás időpontjában a felperesek a szerződésben előírt kötelezettségeiknek maradéktalanul eleget tettek-e. A kölcsönszerződés türelmi időre, kamatmértékre, kezelési költségre, törlesztő részletekre vonatkozó rendelkezéseinek és a felek által csatolt elszámolásoknak az összevetésével, részletes számításokat követően megállapította, hogy a felperesek 2010. január 4-ig eleget tettek a szerződéses kötelezettségüknek, részben túlfizetésben is voltak. Ezt követően azonban az esedékes 1.261.613 Ft-os teljesítési kötelezettségükkel szemben - a korábbi időszakból eredő 539.634 Ft-os jóváírást is figyelembe véve - összesen 1.076.127 Ft-ot teljesítettek, amely 185.486 Ft-tal elmaradt a teljesítési kötelezettségüktől.

[12] Mindezek alapján az I. és II. rendű alperesek jogszerűen éltek a szerződés V.1) a) pontjában, illetve az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontjában írt felmondási jogukkal. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a felmondás időpontjára az alperesek által kimutatott hátralék ténylegesen olyan mértékben állt-e fenn, vagy sem, mert ezt a per eldöntése szempontjából nem tekintette lényegesnek. Csak azt vizsgálta, hogy a felpereseknek volt-e egyáltalán tartozása, és mivel a tartozás fennállását megállapította, a keresetet elutasította.

[13] A felperesek fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a módosított kölcsönszerződés hatályos, azt az I. és II. rendű alperesek felmondása nem szüntette meg.

[14] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a kölcsönszerződés V.1) a) pontja rendelkezéseinek, valamint a felmondás lényeges tartalmának ismertetésével. Az így kiegészített tényállás alapján nem értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével.

[15] Az ítélőtábla kifejtette, a perben arról kellett állást foglalni, hogy a felmondás megfelelt-e az rPtk. 321. § (1) bekezdésében foglaltaknak, azaz volt-e az I-II. rendű alpereseknek olyan szerződésen vagy jogszabályon alapuló joga, amelyre tekintettel a közjegyzői okiratba foglalt felmondó nyilatkozat alkalmas volt a szerződés megszüntetésére. A felmondás megszővegezéséből ugyanakkor nem világos, hogy az alperesek a törvény vagy a kölcsönszerződés alapján kívánják-e a szerződést megszüntetni, mert mindkettőre hivatkoztak.

[16] Az ítélőtábla úgy ítélte meg, az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja nem jogosíthatta fel az I-II. rendű alpereseket felmondásra, mert a felek szerződése fizetési késedelem esetére az rPtk.-tól eltérő felmondási okot tartalmaz. Az rPtk. szerinti felmondási ok alapján ezért nincs helye felmondásnak, így az arra alapított felmondás joghatás kiváltására nem alkalmas.

[17] Az ítélőtábla a szerződés felhívott rendelkezésére alapított felmondást sem tekintette jogszerűnek. A felmondás fizetési késedelemre utal, amely a kölcsönszerződés V.1) a) pontban foglalt felmondási oknak felel meg, az azonban tisztességtelen szerződési feltételt tartalmaz.

[18] A tisztességtelenség vizsgálata során abból kellett kiindulni, hogy az rPtk. tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó szabályai a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv harmonizálását szolgálják, így azokat az uniós joggal összhangban, az uniós jog elsőbbségére és az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EU Bíróság) ítélezési gyakorlatára tekintettel kell alkalmazni. Az EU Bíróság C-51/17. számú ítélete értelmében a nemzeti bíróság hivatalból köteles vizsgálni a szerződési feltétel tisztességtelenségét, ha az ehhez szükséges ténybeli és jogi elemek rendelkezésre állnak. A per tárgya a felmondás jogszerűtlensége, az azt megalapozó szerződési feltétel tisztességtelenségét ezért a bíróságnak vizsgálnia kellett, mert ha az tisztességtelennek bizonyul, a felmondáshoz nem fűződnek joghatások.

[19] Az ítélőtábla utalt a C-415/11. számú ítélet 68-69. pontjaira, és kifejtette, a kölcsönszerződés V.1) a) pontja a jogszabályból következő jogaihoz és kötelezettségei képest kedvezőtlenebb helyzetbe hozza a fogyasztót, mert míg a feltétel valamely szerződési kötelezettség megsértéséhez fűz felmondási okot, addig az rPtk. csak súlyos szerződésszegés esetén teszi azt lehetővé. A szerződési feltétel tehát egyensúlytalan, továbbá a jóhiszeműség és tisztesség elvének sérelme is megállapítható, ugyanis ilyen tartalmú megállapodást a kötelezett egyedi megtárgyalás esetén nyilvánvalóan nem kötött volna.

[20] A kölcsönszerződés ezen pontja szerinti felmondási ok nem tesz eleget továbbá az EU Bíróság C-537/12. és C-116/13. számú egyesített ügyekben hozott határozata fogyasztói szerződés felmondásával kapcsolatos elvárásainak sem. Aszerint vizsgálni kell, hogy a felmondási ok lényeges kötelezettség nemteljesítéséhez, a futamidő és a tartozás összegéhez képest súlyos szerződésszegéshez kapcsolódik-e, valamint megnehezíti-e a fogyasztó bírói igényérvényesítéshez fűződő jogait, illetve a nemzeti jog hatékony eszközöket biztosít-e a fogyasztó számára a felmondás jogkövetkezményeinek orvoslására. Az EU Bíróság határozatából az is levezethető, hogy a felmondást a hitelező részéről fizetési felszólításnak kell megelőznie, amelynek teljesítésével a fogyasztó a felmondás jogkövetkezményeit el tudja háritani. Ezen követelményekkel szemben a perbeli szerződési feltétel a felmondást a hitelező számára bármilyen csekély szerződésszegés esetére, megelőző felszólítás nélkül teszi lehetővé. Mivel a szerződést a felek közokiratba foglalták, ezért a felmondás azzal a jogkövetkezménnyel is jár, hogy a közjegyzői okirat záradékolásával a teljes követelés közvetlenül végrehajthatóvá válik. A végrehajtással szemben a felpereseknek kell a megfelelő eljárást megindítaniuk, a végrehajtás felfüggesztése mérlegelés tárgya, így a szerződési feltétel végső soron a fogyasztó bírói védelemhez való jogának gyakorlását is megnehezíti.

[21] Az ítélet tábla megjegyezte, a perbeli felmondás abban az esetben sem lenne jogszerű, ha az alapjául megjelölt szerződési feltétel nem lenne tisztességtelen. Az ugyanis nem tartalmazza a felmondás okának pontos megjelölését, a fizetési késedelemmel érintett tartozás összegét. Ennek hiányában a felperesek nem lehettek abban a helyzetben, hogy a felmondás megalapozottságát ellenőrizzék, vagy annak hátrányos következményeit elhárítsák.

[22] Ezen indokok folytán az ítélet tábla nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felpereseknek a felmondás időpontjában milyen összegű lejárt tartozása állt fenn. Ugyanakkor rögzítette, hogy annak kiszámításakor az elsőfokú bíróság elmulasztotta figyelembe venni a felülvizsgált elszámolás szerinti túlfizetés összegét, amellyel a felmondás időpontjáig felmerült tartozást csökkenteni kell.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[23] Az I-III. rendű alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan az ítélet tábla új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Állították, a jogerős ítélet az rPtk. 209. §-ába, 209/A. § (2) bekezdésébe, 321. § (1) bekezdésébe, valamint 525. § (1) bekezdés) pontjába ütközik.

[24] Alperesek kifejtették, a kölcsönszerződés alapján a felperesek mint adósok főkötelezettsége a kölcsön összegének szerződés szerinti történő visszafizetése. A felperesek a kölcsön összegét a kölcsönszerződés I-III. részében foglalt ütemezésben és járulékokkal tartoztak visszafizetni. Az rPtk. 525. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban és a (2) bekezdésében nevesített okokon felül az (1) bekezdés e) pontja alapján más súlyos szerződésszegés esetén is azonnali hatállyal felmondhatja a hitelező a kölcsönszerződést. Az rPtk. 298. § a) pontja szerint a kötelezett késedelembe esik, ha a szerződésben vagy jogszabályban meghatározott, vagy a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható teljesítési idő eredménytelenül eltelt. Maga az rPtk. nem határozza meg konkrétan, hogy mi minősül olyan súlyos szerződésszegésnek, amely ilyen jogkövetkezményt vonhat maga után, az azonban, ha az adós a szerződés szerinti főkötelezettségének nem tesz eleget, kétséget kizáróan súlyos szerződésszegés.

[25] Jelen ügyben a kölcsönszerződés és az annak részévé vált üzletszabályzat 7.1. pontja tartalmazza azon esetek felsorolását, hogy a hitelező az adós mely súlyos szerződésszegése esetén jogosult az azonnali hatályú felmondásra. Az I. és II. rendű alperesek az adósok valamely szerződéses kötelezettségének nem teljesítése esetére, beleértve különösen a fizetési késedelmet mint súlyos szerződésszegést, kikötötték az azonnali hatályú felmondás jogát, a teljes tartozás lejárttá tételével.

[26] Szemben a jogerős ítéletben megállapítottakkal, a felmondást tartalmazó okirat egyértelműen tartalmazza a felmondás indokát, amely a fentiek szerint nem tért el az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontjában írtaktól. A felpereseknek a felmondáskor hátralékuk állt fenn, a felmondás jogszerűségét a BH 2017.154. számú döntés értelmében nem befolyásolja az sem, ha a felszólító levél, illetve a felmondás a hátralék összegét a ténylegesnél valamivel magasabb összegben jelöli meg.

[27] Alperesek álláspontja szerint a perbeli kölcsönszerződés hivatkozott rendelkezése nem tisztességtelen. Annak tisztességtelensége az rPtk. 209. § (5) bekezdése szerint nem vizsgálható, mert az a korábban hivatkozottak szerint az rPtk.-nak megfelelő előírást tartalmaz.

[28] A felülvizsgálati kérelemben írtak szerint az ítélet tábla nem adta helytálló indokát annak sem, hogy a kikötés miért sérti az rPtk. 209. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat. A kölcsönszerződés és az üzletszabályzat felhívott rendelkezései egyértelműen és világosan meghatározzák, hogy az adósokat a szerződés alapján terhelő valamennyi kötelezettség közül különösen mely szerződéses kötelezettségek megsértése minősül súlyos szerződésszegésnek, és a törvényhez képest nem fogalmaznak meg szigorúbb szabályt. A hitelintézet köteles minden kockázatkezelési eszközt alkalmazni és minden intézkedést megtenni a kölcsönszerződésből eredő követelésének megtérülése, behajtása érdekében. Az adós szerződéses kötelezettségének nem teljesítése a visszafizetést veszélyezteti, ezért a felmondás lehetőségének kikötése erre az esetre a hatályos jogszabályoknak megfelelő igénynek számít.

[29] Az alperesek az EBH 2018.G.1. számú döntésre hivatkozással hangsúlyozták, sem a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló korábban hatályos, sem a jelenleg hatályban lévő törvény, sem a bírósági végrehajtásról szóló törvény nem támaszt olyan követelményt a felmondással szemben, hogy a hitelező felmondásra vonatkozó nyilatkozatán túl bármilyen többlettartalommal kell bírnia, különösen a tartozás felmondáskori összege tekintetében. A felmondásra nem a hátralék bizonyos összege, hanem a mulasztás, maga a fizetési késedelem adott alapot. Tévesen jutott tehát a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a késedelemmel érintett tartozás mint felmondási ok közlésének hiányában a felmondás jogszerűtlen volt. A devizahittel kapcsolatos jogszabályi változások eredményeképpen az aktuális tartozás összege változhat, ennek azonban nem az a jogkövetkezménye, hogy a felmondás jogszerűtlenné válik, hanem csak az, hogy a későbbi elszámolásokat ennek megfelelően kell foganatosítani.

[30] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását, ennek hiányában a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték. Változatlanul állították, hogy a felpereseknek a felmondáskor nem volt lejárt tartozása, figyelemmel az előtörlesztésként elszámolandó, a felülvizsgált elszámolás szerint 250.585 JPY figyelembevétele mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A Kúria nem értett egyet a felperesek felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakkal, miszerint a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának van helye. Az alperesek felülvizsgálati kérelme tartalmazza a felülvizsgálattal támadott határozat számát, a határozat érdemére és nem annak indokolására vonatkozik, továbbá megfelel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításáról szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben írt tartalmi követelményeknek, ezért azt a Kúria érdemben bírálta el.

[32] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felhozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

[33] A Kúria, szemben a másodfokú bíróság álláspontjával, úgy ítélte meg, hogy a felmondásra egyértelműen az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással kerül sor. E rendelkezés szerint a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha az adós más, az (1) bekezdés a)-d) pontjaiban, vagy a (2) bekezdésében nem nevesített súlyos szerződésszegést követett el. Azt azonban az rPtk. nem határozza meg, hogy mi minősül ilyennek, e körben a felek szerződésének V.1. pontja, illetve üzletszabályzata ad eligazítást. Azonnali hatályú felmondásra alapot adó ok ezek szerint többek között az, ha az adós fizetési kötelezettségének késve tesz eleget.

[34] A másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a fenti szerződéses (üzletszabályzati) rendelkezés tisztességtelenségét. Annak vizsgálatát a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rPtk. 209. § szerződéskötéskor hatályos (5) bekezdése nem zárta ki, hiszen az rPtk. - a korábban kifejtettek szerint, és egyébként a felülvizsgálati kérelemben írt érveléssel azonosan - a súlyos szerződésszegés fogalmát nem definiálja. Az rPtk. egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy bármilyen nagyságú, akár jelentéktelen fizetési késedelem, minden megelőző intézkedés nélkül feljogosítja a hitelezőt az azonnali hatályú felmondásra. A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben kifejtettekkel, hogy a hivatkozott szerződéses rendelkezés tisztességtelen, az rPtk. 209. § (1) bekezdésébe ütközik, figyelemmel a jogerős ítéletben hivatkozott EU bírósági határozatban írtakra is.

[35] Az érvénytelenség alapvető joghatása az, hogy a felek által célzott joghatások nem érhetők el [az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2. pont], ezért a szerződés azon kikötései és rendelkezései, amelyek tekintetében az érvénytelenségi ok fennáll, joghatás kiváltására nem alkalmasak [a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekben szereplő egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelenségéről szóló 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény 8. pont]. A tisztességtelen kikötésnek az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a szerződésből való „kiesése” következtében a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy jogszerű-e a felmondás az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

[36] A Kúria nem értett egyet az alperesek érvelésével, miszerint a szerződésszegés önmagában abból az okból, hogy az a főkötelezettség teljesítése körében következett be, súlyos szerződésszegésnek minősül. A Kúria megítélése szerint a szerződésszegés súlyát minden esetben az adott ügy körülményeihez képest kell megítélni. Akkor illeti, illetheti meg a hitelezőt az azonnali hatályú felmondás joga az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján tipikus esetben, ha az adóst, adósokat jelentősebb összegű lejárt tartozás terheli. A jelen pernek éppen az a tárgya, miszerint a felperesek azt állítják, hogy nem állt fenn tartozásuk a felmondás időpontjában, míg az alperesek ezt vitatták.

[37] Az elsőfokú bíróság ítéletében arra a megállapításra jutott, hogy a felpereseket 2011. augusztus 31-én 185.486 Ft lejárt fizetési kötelezettség terhelte, amit a felperesek vitattak, és azt állítottak, hogy nem állt fenn tartozásuk. Az alperesek a másodfokú eljárásban és a felülvizsgálati kérelmükben is azon az állásponton voltak, hogy a tartozás összegének nincs meghatározó jelentősége, csak azt kell vizsgálni, hogy a felpereseknek a felmondáskor állt-e fenn tartozása. Felülvizsgálati kérelmükben sem tettek a felmondás idején a felperesek lejárt tartozásának összegével kapcsolatos tényelődést, és nem hivatkoztak arra, hogy az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja szerinti felmondási ok a szerződéses rendelkezés felhívása nélkül is megalapozza a felmondás jogszerűségét.

[38] A Kúriának ezért abból kellett kiindulni, hogy a felperesek tartozása legfeljebb az elsőfokú bíróság által megállapított összegű, ami az EU Bíróság [20] pontban hivatkozott határozatában írt szempontok mérlegelése eredményeként az rPtk. felmondásban felhívott rendelkezése alapján a felmondásra alapot adó súlyos szerződésszegésnek nem tekinthető. A kölcsön összegéhez képest a felmondás időpontjában fennálló 185.486 Ft lejárt tartozás, ami a jogerős ítéletben írtak szerint még vitatható is, jelentősnek nem tekinthető. Erre tekintettel a Kúria egyetértett a jogerős ítélet azon megállapításával, hogy az alpereseknek nem volt jogszabályon alapuló, a felmondás jogszerűségét megalapozó indoka. A Kúria utal arra, ezen álláspontja nem ellentétes a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott BH 2017.154. számú döntésben írtakkal, figyelemmel arra, hogy a BH alapjául szolgáló tényállás szerint az adós tartozása több millió forintot meghaladó volt, és a Kúria a közzétett ítéletében is arra az álláspontra helyezkedett, hogy amennyiben a hátralék ténylegesen nem állt volna fenn, vagy az nem lett volna olyan mértékű, ami a szerződés felmondásához vezethet, akkor megállapítható lett volna a felmondás jogszerűtlensége.

[39] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[40] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alperesek egyetemlegesen kötelesek a felperesek jogi képviseleti munkadíjból és költségéből álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. Ennek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, áfával növelt összegben határozta meg, melyhez hozzászámította az alperesek által nem vitatott mértékű, a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos költséget.

[41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. december 3.

.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna sk. bíró

TARTALOMJEGYZÉK

Kúria Gfv. 30.071/2019/9.	1
Felmondás érvénytelenségének megállapítása	1
Indokolás	1